

§ 10.

De paagældende Arealer overdrages, efterhaanden som Begæring derom fremkommer, til Selvejendom, dog for saa vidt Trøer eller Trøparter angaar, ikke i mindre Stykker, end at hvert enkelt af disse i opdyrket Stand kan afgive Sommer- og Vinterfoder til 1 Ko eller tjene til at udbringe et Kofoder, og med Forpligtelse for Køberen til at have Jordstykket behørig indgærdet inden 5 Aar; efter dette ikke, falder Stykket tilbage til Fæstet, og Købesummen forbrødes til Fordel for Statskassen. Købesummen for 1 Kofoder, der udgør 50 Kr., indflyder i Statskassen, og Renten heraf godtgøres i Fæsteafgiften paa samme Maade som i § 4 er bestemt.

Søvrigt forholdes ved Vortsalg af de enkelte Jordstykker overensstemmende med de i §§ 2—7 indeholdte Forfrister.

Afløsning af Fæstets Wintergræsningsret kan ske enten straks ved Afhændelsen eller senere; med Hensyn til Afløsningen og Bederlaget for samme forholdes efter Reglerne i § 3.

§ 11.

Den hidtil brugelige Vortlejning til Opdyrkning fra vedkommende Fæsters Side af Stykker fra Fæstets Udmærk begrænses herefter til Jordstykker af den i foregaaende Paragraf nævnte Størrelse og kan kun ske med Gudsbestyrelsens Samtykke. Disse fremtidige Lejetrøer kunne da senere overgaa til Selvejendom i Sighed med de allerede indlagte Trøer.

§ 12.

Denne Lov omfatter tillige de Fæstegaarde, hvis Brug er henlagt til Embeder eller Bestillinger. Af de Købe- eller Afløsningssummer, der herefter for disse Ejendommers Vedkommende tilflyde Statskassen, affortes de ved §§ 3, 4 og 10 den afstaaende Fæster og hans Enke for deres Besiddelsestid tillagte 4 pCt i Lejen af den paagældende Fæstegaard, saalænge denne er henlagt til Embedet eller Bestillingen.

§ 13.

Det har sit Forblivende ved den Justitsministeriet ved kongl. Resolutioner af 24de Maj og 10de Juni 1876 givne Bemyndigelse til at afhænde Jordstykker af Fæstegods Udmærk.